

ΚΛΑΙΡΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Η ΑΠΟΙΚΙΑ
ΤΗΣ ΛΗΘΗΣ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

BLACKMONDAY ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ:

Η συγγραφέας Κλαίρη Θεοδώρα στην Black Monday.gr 16-03-2017

BLACKMONDAY, ERGA OMNES Μία ημέρα πριν την επίσκεψή της στη Ρόδο, η συγγραφέας Κλαίρη Θεοδώρου των εκδόσεων Ψυχογιός, μιλάει στην Black Monday.gr, για την πορεία της. Στο βιβλίο «Η ΑΠΟΙΚΙΑ ΤΗΣ ΛΗΘΗΣ», πρωταγωνιστεί τη δική μας Λέρος της Δωδεκανήσου, αφού, όπως μας λέει, «το νησί με τράβαγε πάντα σαν μαγνήτης, ήταν σαν να ζητούσε, να απαιτούσε σχεδόν κάτι από μένα». Η ίδια αποκαλύπτει πως μία δύσκολη στιγμή που βίωσε το 2007, την οδήγησε στη δημόσια συγγραφή, ενώ ξεχωρίζει από τους ήρωες και τις ηρωίδες της, την Έλλη, τη μόνη στην ιστορία αυτή που πραγματικά δεν φέρει μερίδιο ευθύνης για την τροπή που πήραν τα γεγονότα. Η κα Κλαίρη Θεοδώρου, δεν παραλείπει να αναφερθεί, τόσο στο νέο της βιβλίο, όσο και στον ιδανικό αναγνώστη. Ακολουθεί αυτούσια η συνέντευξη:

Πότε ξεκίνησε η ενασχόλησή σας με τη συγγραφή και τι στάθηκε η αφορμή;

«Έγραφα πάντα, από τότε που θυμάμαι τον εαυτό μου, από παιδάκι στην ουσία. Ήταν ένα είδος ψυχικής ανάγκης, ένας τρόπος έκφρασης, απαραίτητος στην καθημερινότητά μου. Απλά ποτέ ως ένα σημείο δεν είχα σκεφτεί να προχωρήσω ένα βήμα παραπέρα, να επικοινωνήσω μέσα από τα γραπτά μου με τον κόσμο. Σε κάποια πολύ δύσκολη στιγμή της ζωής μου, το 2007, έπεσα στη συγγραφή με τα μούτρα. Είχα ανάγκη να ξεχαστώ, να βυθιστώ σε έναν κόσμο διαφορετικό, ξένο στα προβλήματα της καθημερινότητάς μου. Και κάπως έτσι η μια σελίδα έφερε την άλλη και γεννήθηκε το πρώτο μου μυθιστόρημα με τον τίτλο “Salvadera”. Και με αυτό το βιβλίο άνοιξε στην ουσία για εμένα ένας δρόμος. Γιατί πλέον η ανάγκη μου να γράφω έπαψε να είναι απλά εσωτερική, τώρα πια τα γραπτά μου είχαν βγει στον έξω κόσμο».

Αν και δεν κατάγεστε από τη Λέρο, εμπνευστήκατε από το νησί στο πρόσφατο μυθιστόρημά σας. Πως προέκυψε αυτό;

«Από την πρώτη φορά που πάτησα το πόδι μου στο νησί, όταν ήμουν μόλις δεκαοχτώ χρονών, το Κρατικό Θεραπευτήριο Λέρου κινητοποίησε μέσα μου πρωτόγνωρα συναισθήματα. Αρχικά μου κέντρισε την περιέργεια η ύπαρξή του και συγχρόνως μου γεννήθηκε μια ακαταμάχητη έλξη, μια έντονη επιθυμία να μάθω όχι μόνο την ιστορία του, αλλά και γενικά το κάθε τι που κρυβόταν πίσω από τους τοίχους του. Θυμάμαι ακόμα να φωτογραφίζω μανιωδώς τις απόκοσμες αυτές εγκαταστάσεις και τους φίλους μου να με κοροϊδεύουν ότι, αν επέμενα ακόμα μια φορά να ξαναπάμε εκεί τριγύρω, προκειμένου να ξαναδώ το μέρος, θα με άφηναν εκεί για πάντα! Δεν πτοήθηκα. Έσερνα μια παρέα πέντε νεαρών ατόμων σχεδόν καθημερινά κάπου γύρω από τα συγκεκριμένα ρημαγμένα κτίρια – η είσοδος δεν επιτρεπόταν – δίνοντας μια άλλη διάσταση στις ανέμελες καλοκαιρινές διακοπές που είχαν φανταστεί. Όταν εμφανίσα αργότερα στον σκοτεινό μου θάλαμο στην Αθήνα αυτές τις φωτογραφίες ήμουν πλέον σίγουρη. Ο τόπος αυτός κάτι σήμαινε για μένα και σίγουρα θα συνδεόμουν μαζί του σε κάποια φάση της ζωής μου. Από τότε ξαναπήγα αρκετές φορές στη Λέρο. Το νησί με τράβαγε πάντα σαν μαγνήτης, ήταν σαν να ζητούσε, να απαιτούσε σχεδόν κάτι από μένα. Είκοσι χρόνια και πολλές φωτογραφίες αργότερα, μια ιστορία άρχισε να παίρνει μέσα μου σάρκα και οστά. Αυτή της “Αποικίας της Λήθης”».

Υπάρχει κάποιος λογοτεχνικός ήρωας που αγαπήσατε ιδιαίτερα και κάποιος που σας δυσκόλεψε ιδιαίτερα σε αυτό το βιβλίο και για ποιους λόγους;

«Είναι δύσκολο να μιλήσω για έναν «αγαπημένο» ήρωα, αφού όλους τους χαρακτήρες στο βιβλίο τους έχω στην ουσία γεννήσει, τους έχω δώσει σάρκα και οστά. Αν ωστόσο έπρεπε να επιλέξω κάποιον, θα έλεγα την Έλλη. Είναι ένα άτομο που έχει ταλαιπωρηθεί από τα πάθη και τις αδυναμίες των γονιών του, απομονωμένο και καταδικασμένο στην άγνοια και στη μοναξιά. Και πέρα από όλα αυτά η Έλλη είναι η μόνη στην ιστορία αυτή που πραγματικά δεν φέρει μερίδιο ευθύνης για την τροπή που πήραν τα γεγονότα στην οικογένειά της. Περισσότερο με

ταλαιπώρησε ο Άλκης, όχι τόσο γιατί μου ήταν δύσκολο να μπω στον ψυχισμό του πάθους του, όσο γιατί η προσωπική του ιστορία έπρεπε να ενταχθεί σε πλαίσια υπαρκτά, συνδεδεμένη με την ιστορία ενός Ιδρύματος. Κάτι που απαιτούσε χρονοβόρα, προσεκτική και εμπειριστατωμένη έρευνα, καθώς και αναζήτηση αλλά και διασταύρωση στοιχείων από διάφορες πηγές».

Ποιος είναι ο ιδανικός αναγνώστης για εσάς;

«Είναι ο αναγνώστης που έχει κριτική ικανότητα, που δεν μπορεί να φανταστεί την ύπαρξη του χωρίς ένα βιβλίο στο κομοδίνο του, που είναι ανοιχτός σε καινούρια πράγματα και σε διάφορα λογοτεχνικά είδη, που δεν είναι “κολλημένος” σε στερεότυπα, που ζει και ανακαλεί στο μυαλό του αυτά που διάβασε ακόμα και τις στιγμές που δεν έχει το βιβλίο στα χέρια του, που ξέρει να αγαπά και να απολαμβάνει την κάθε ώρα και στιγμή». Τι θα περιμένουμε από εσάς στο μέλλον; Εργάζεστε ήδη σε ένα νέο μυθιστόρημα; «Έχω ολοκληρώσει το επόμενο βιβλίο μου, το οποίο – προς μεγάλη μου χαρά- θα εκδοθεί τον Οκτώβριο του 2017 από τις Εκδόσεις Ψυχογιός». Διαβάστε εδώ για τις παρουσιάσεις του βιβλίου στα Δωδεκάνησα

blackmonday.gr **BLACK MONDAY**